

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018201046
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7018201046.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu (spravodajca) JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Nettix, s.r.o., IČO: 36 851 701, so sídlom Skladná 6, Košice, zast.: JUDr. Ivo Babjak, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101741338/2018 zo dňa 6. septembra 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 8S/90/2018 zo dňa 11. júna 2020, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.

Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 8S/90/2018 zo dňa 11. júna 2020 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101741338/2018 zo dňa 06.09.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Daňovým úradom Košice (ďalej aj ako „správca dane“) č. 100880580/2018 zo dňa 23.04.2018, ktorým bol žalobcovi podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (ďalej aj ako „daňový poriadok“) určený rozdiel v sume 9 506,17 € na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie január 2012. Išlo o dodanie tovaru - kryštálového cukru z tuzemska do iného členského štátu podľa § 43 zákona č. 222/2001 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) u odberateľov - GIANT INVEST KFT., Maďarsko, suma 19 837,- € a suma 18 240,- € a HABOS RETRO MIX KFT, Maďarsko suma 18 960,- €. Správca dane neuznal oslobodenie od dane podľa § 43 zákona o DPH z deklarovaných dodávok tovaru. Konštatoval, že v prípade GIANT INVEST KFT. Neboli splnené podmienky, pretože pri faktúre o dodávke tovaru nebol priložený CMR doklad preukazujúci cezhraničný pohyb tovaru, spoločnosť nepodala daňové priznanie a dňa 18.05.2012 bola vymazaná z obchodného registra. Rovnako v prípade spoločnosti HABOS RETRO MIX KFT., pri faktúre absentoval doklad o CMR a konateľ daňového subjektu nevedel, že bol konateľom uvedenej spoločnosti, jeho identita bola zneužitá, takže predmetný obchod nepotvrdil.

2. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa nestotožnil so žiadnym so žalobných dôvodov v správnej žalobe. Námietky žalobcu boli v podstate len procesného charakteru. Podľa súdu, judikatúra najvyššieho súdu na ktorú žalobca odkazuje a to rozsudky sp.zn. 4Sžfk/62/2018 z 02.07.2019, ako aj

rozsudok sp.zn. 4Sžfk/75/2018 z 10.09.2018 konštatuje, že dĺžka daňového konania z dôvodu MVI je determinovaná lehotou, v ktorej sú žiadané orgány povinné poskytnúť informácie na základe článkov 7, 9 a 10 Nariadenia Rady EÚ č. 904/2010 z 07.10.2010 o administratívnej spolupráci. Krajský súd poukázal na to, že v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu boli aj rozsudky, kde otázka dĺžky daňovej kontroly aj zákonnosti po prerušení v súvislosti s MVI a lehota dĺžky daňovej kontroly bola interpretovaná aj inak. Rozsudky sp.zn. 8Sžf/51/2016 z 23.08.2018 a sp.zn. 10Sžfk/46/2018 z 19.06.2019 konštatujú, že pri posudzovaní dôvodnosti porušenia dĺžky daňovej kontroly podľa § 46 ods. 10 Daňového poriadku má správca dane uviesť dôvody, prečo bolo významným toto prerušenie a prečo bola potrebná MVI. Krajský súd poukázal na položenú prejudiciálnu otázku zo strany najvyššieho súdu vo veci HYDINA SK, s.r.o. sp.zn. 5Sžfk/34/2018. Správny súd poukázal na argumenty v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžf/44/2013 z 02.07.2014.

3. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 167 a nasl. SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žalobca nemal vo veci úspech a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

4. Žalobca podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov zruší a vec vráti správcovi dane na ďalšie konanie.

5. V kasačnej sťažnosti žalobca uviedol nasledovné dôvody:

Nedodržanie lehoty na prerušenie daňovej kontroly v zmysle článku 10 Nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 spôsobuje nedodržanie lehoty na výkon daňovej kontroly uvedenej v § 46 ods. 10 Daňového poriadku. Žaloba tvrdí v rozpore s rozhodnutím krajského súdu, že zákonnú lehotu na vykonanie daňovej kontroly pri jej prerušení z dôvodu podania žiadosti o MVI je možné predĺžiť výlučne o lehotu, ktorá je upravená v osobitnom predpise, ktorým je Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010. V danom prípade sa daňová kontrola začala dňa 18.11.2014 a v súlade s § 46 ods. 10 Daňového poriadku mala byť ukončená dňa 18.11.2015. Keďže daňová kontrola bola rozhodnutím správcu dane prerušená z dôvodu podania žiadosti o MVI, pričom podmienkou zákonnosti prerušenia z tohto dôvodu je, aby bol dodržaný postup podľa osobitného predpisu a tento predpis stanovuje lehotu 3 mesiace ako maximálnu, potom daňová kontrola mala byť najneskôr ukončená dňa 18.02.2016. Žalobca poukazuje na § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku a na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS/116/2013.

Žalobca ďalej v kasačnej sťažnosti dôvodil nesplnením si zákonnej povinnosti správcu dane stanovenej v § 46 ods. 5 daňového poriadku, podľa ktorého ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti údajov dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti kontrolovanému daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal. V zápisnici zo dňa 16.02.2017 správca dane neoboznamoval žalobcu so svojimi pochybnosťami, ale so skutočnosťami zistenými pri daňovej kontrole. Žalobca poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžfk/40/2018 z 03.09.2019.

Žalobca dôvodil aj tým, že napriek tomu že dal do zápisnice o ústnom pojednávaní z 20.04.2018 námietku o porušení § 46 ods. 5 daňového poriadku, správca dane sa s ňou nevysporiadal, čím došlo k porušeniu § 63 ods. 5 daňového poriadku. Žalobca považuje odôvodnenie krajského súdu za zmätočné a nepreskúmateľné. Týmto došlo aj k naplneniu dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku.

Napokon žalobca namietal aj dĺžku vyrubovacieho konania, ktorá bola 14 mesiacov. Poukazoval na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 14/01.

Záverom žalobca uvádzal, na viaceré nezrovnalosti v rozsudku krajského súdu, pričom rozsudok považuje za nezrozumiteľný a nepreskúmateľný.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

III.

Konanie pred najvyšším správnym súdom

7. Dňom 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky svoju činnosť, t.j. začal konať a rozhodovať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal a rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v Správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Od 1. augusta 2021 teda koná a rozhoduje o kasačných sťažnostiach Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Predmetná vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.).

9. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania v úvode tohto rozsudku opísaných rozhodnutí žalovaného a správcu dane vo veci určenia rozdielu DPH v sume 9.506,17,- eur za zdaňovacie obdobie január 2012.

10. Podľa § 3 ods. 1 daňového poriadku, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

11. Podľa § 3 ods. 2 daňového poriadku, správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správneému určeniu a vyrubeniu dane.

12. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

13. Podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku, ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti kontrolovanému daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

14. Podľa § 46 ods. 10 daňového poriadku, lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61.

15. Podľa § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku, správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 63 ods. 5 daňového poriadku, rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tento zákon neustanovuje inak. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo.

17. Podľa čl. 10 Nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 07.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty (ďalej len „nariadenie rady“), žiadaný orgán poskytuje

informácie tak rýchlo, ako je to možné, no najneskôr tri mesiace po dni prijatia žiadosti. Pokiaľ však dožiadaný orgán už uvedenú informáciu má, lehota sa znižuje na jeden mesiac.

18. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihladením na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

19. K jednotlivým kasačným dôvodom uvádza kasačný súd nasledovné:

Sťažovateľ dôvodí v kasačnej sťažnosti prekročením dĺžky prerušenia daňovej kontroly. Kasačný súd poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci HYDINA SK, s.r.o. uznesením sp.zn. 5Sžfk/34/2018 zo dňa 5. marca 2020 konanie o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu č.k. 6S/1/2017-284 zo dňa 18. januára 2018 postupom podľa § 100 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. prerušil a Súdnemu dvoru Európskej únie predložil prejudiciálne otázky podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v nasledovnom znení:

- Ustanovenie bodu 25 Nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 07.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty „lehoty ustanovené v tomto nariadení na poskytnutie informácii sa majú chápať ako maximálne lehoty“ je potrebné vykladať tak, že ide o lehoty, ktoré nemôžu byť prekročené a v prípade, ak budú prekročené, spôsobuje to nezákonnosť prerušenia daňovej kontroly?

- Existuje následok (sankcia) za nedodržanie lehôt na vykonanie medzinárodnej výmeny informácií stanovených Nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 07.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty vo vzťahu k dožiadanému a dožadujúcemu sa orgánu?

- Je možné charakterizovať medzinárodnú výmenu informácií, ktorá presahuje lehoty určené Nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 07.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty za protiprávny zásah do práv daňového subjektu?

20. Súdny dvor Európskej únie rozsudkom vo veci C-186/20 zo dňa 30. septembra 2021 rozhodol o predložených prejudiciálnych otázkach tak, že Článok 10 nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty v spojení s jeho odôvodnením 25 sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje lehoty, ktorých prekročenie môže ovplyvniť zákonnosť prerušenia daňovej kontroly stanoveného právom žiadajúceho členského štátu dovtedy, kým žiadaný členský štát neposkytne informácie požadované v rámci mechanizmu administratívnej spolupráce stanoveného týmto nariadením.

21. Čo sa týka kasačného dôvodu sťažovateľa ohľadom porušenia § 46 ods. 5 daňového poriadku. Tieto dôvody uvádzal sťažovateľ aj v správnej žalobe. Krajský súd sa s týmito námietky vysporiadal v bodoch 28 a 33 napadnutého rozsudku. Je dôležité poukázať zhodne s krajským súdom na skutočnosť, že sťažovateľ argumentoval vo svojej procesnej obrane výlučne procesnými námietkami - prekročenie dĺžky daňovej kontroly, prekročenie dĺžky vyrubovacieho konania, pričom nespochybňuje vecnú rovinu nepreukázania hmotnoprávnych podmienok.

22. Kasačné dôvody zmatečnosti a nezrozumiteľnosti rozsudku krajského súdu. S týmito argumentami sťažovateľa sa kasačný súd nestotožnil. Rozsudok krajského súdu nemožno považovať za arbitráry v tom smere, že by závery v ňom formulované boli zjavne nelogické, ústavne neudržateľné, alebo že by napadnutý rozsudok nereflektoval ťažiskové skutočnosti dôležité pre riadne zistenie skutkového stavu.

23. Záverom poukazuje kasačný súd na prejudikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach sťažovateľa, pričom išlo o iné zdaňovacie obdobia. Išlo o rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžfk/24/2019 zo dňa 26.05.2021, ktorý prešiel kontrolou ústavnosti uznesením Ústavného súdu I. ÚS 380/2021-12 z 21.09.2021, kde ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa - Nettix, s.r.o. odmietol. A taktiež rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžfk/79/2018 z 28.04.2020, ktorým najvyšší súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

24. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods.

1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario S.s.p.). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 S.s.p.).

25. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.